

תת"ע 2167/12/17 - מדינת ישראל נגד מגן צבי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 2167-12-17 מדינת ישראל נ' צבי
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מגן צבי

הנאשם

הכרעת דין

1. ראשית דבר:

במקרה דנן, החלטתי להורות על זיכוי של הנאשם.

2. נסיבות המקרה:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ביום 12/09/17 בשעה 10:52, נהג ברכבו תוך שהוא משתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, זאת בניגוד **לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה תשכ"א, 1961** (להלן: "התקנות"). הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי לא השתמש בטלפון כלל.

3. דיון והכרעה:

החלטתי כאמור לעיל לזכות את הנאשם. אמנם, דו"ח הפעולה של השוטר רס"ר עלאא אבו דולה (ת/1) הינו מפורט וקוהרנטי ותיאר את נסיעתו לצד הנאשם והבחנתו בטלפון נייד אשר מונח על כתפו השמאלית של הנאשם בזמן נסיעתו עת כיסוי הטלפון מסביב לחגורת הבטיחות. עם זאת, אינני רואה בכך עבירה כאמור **בתקנה 28(ב)** דלעיל.

אמנם, בעפ"ת 34806-04-10 פירמן נגד מדינת ישראל קבע **כבוד השופט מודריק** כי שימוש בטלפון אינו דווקא השלמת פעולת החיוג, ודי בנטילת הטלפון, הנחתו על ההגה ואחיזה בו במצב הזה כדי לגבש הרכיב של שימוש, אך בענייננו, לא עולה מדו"ח הפעולה של השוטר כי הנאשם ביצע "שימוש"

כלשהו בטלפון. הוא לא החזיקו בידו בשום שלב, לא חייג ולא ביצע כל פעולה אחרת שהצריכה ממנו נגיעה פיזית במסך הטלפון.

חיזוק לכך, ניתן למצוא בעדות הנאשם עצמו שטען כי לאחר שהוא התיישב ברכבו ונחגר, הטלפון נדבק באמצעות מגנט לחגורת הבטיחות בגובה הכתף עת שתי ידיו על ההגה והוא שולט בדיבורית המובנית המותקנת ברכבו דרך ההגה.

באופן הנ"ל, עת הטלפון מונח על כתף הנאשם באופן יציב וסטטי והוא שולט בדיבורית דרך ההגה בו הוא אוחז בשתי ידיים, לא מבוצעת כל פעולה המסיחה את דעתו של הנאשם כנהג ומסכנת אותו ואת משתמשי הדרך.

אמנם, השימוש בטלפון והן אחיזה בו ללא כל שימוש מהוות עבירה לפי **תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות** ואין כל צורך להוכיח מהו השימוש המסוים, אותו ביצע הנהג בטלפון בזמן הנהיגה ברכב, אם בכלל ביצע שימוש כזה. המדובר בשני איסורים נפרדים ועצמאיים - אחיזה ו-שימוש בטלפון הנייד בזמן הנהיגה (**רע"פ 10020/16 ברוך בן יוסף נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.04.2018)**). עם זאת, במקרה שלפנינו הנאשם לא אחז בטלפון בשעת הנסיעה (כך מעדות הנאשם ומדו"ח הפעולה ואין חולק על כך) ואף לא ביצע בו שימוש, כפי שהוסבר לעיל.

4. סיכום של דבר:

• לאור כל האמור לעיל, עולה כי המאשימה לא עמדה במידת ההוכחה הנדרשת במשפט הפלילי ולא הוכיחה מעבר לספק סביר כי הנאשם ביצע שימוש בטלפון הנייד בשעת הנסיעה. סבורני כי אין לראות בפעולות הנאשם המתוארות לעיל כשימוש עפ"י לשון **תקנה 28(ב)**. לפיכך, הריני לזכותו מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

• זכות ערעור תוך 45 יום

• המזכירות תמציא מהעתק מהכרעת הדין לצדדים

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ט, 17 יוני 2019, בהעדר הצדדים